

אתי בורגיל (משמאל), אלמנת

השוטר שהתאבד אחרי שנחשד

בסחיטה מינית מנערים ערביים:

טלוויזיה בחדר היתה דלוקה ואני הייתי במיטבה. פתאום שמעתי רעש. כאילו ש' משהו נשבר, לא לא קול של ירייה. רוני בא ושאל איתי מה זה. אמרתי לו: "תיגש לחדר שאבא נח ותראה. הילד חוזר מבוהל ואמר: אמא תראי מה אבא עשה לעצמו". נכנסתי וראיתי. פרצנו בצעקות. אני והילדים.

שכנים ששמעו את הצעקות עלו לדירה. מישו צילצל למגורדיד-אדום והם באו אחרי שלושת-רבעי עי שעה. אחרי שנכנסו לחדר יצא אחד מהם ואמר לי: "לצערי הרב בעלך מת". באה מישטרה. הם נכנסו לחדר ואני אפילו לא שמתי לב שהם לקחו את המיכתבים משם. אחר-כך פנו אלי מהמישטרה לעודד אותי. כל אלה ששירתו איתו קיבלו ה'לם. החברים שלו בתחנה בבתים לא האמינו. כולם אהבו אותו. אמא שלו עומדת להשתגע.

רצתי לחדר וראיתי ש' הוא מחזיק אקדה ביד. חשבתי שהוא עוד לא ירה בעצמו והורדתי לו את האקדה מהיד. הסתכלתי לו בעיניים וראיתי שהעין נפוחה, והוא רועד. צעקתי: "אמנון למה עשית לי את זה". הוא לא דיבר, רק הרגים את הידיים והזינו את הראש. הרגשתי שהוא אומר לי: "אתה החיים לא שווים". לא אשכח את פניו. מאשימים אותו בכוח.

אסתר בורגיל, 34, אשה צנומה הלבושה בשחור ובחום, דיברה ב' שקט וסיפרה להעולם הזה על בעלה, השוטר שהתאבד, ועל יומנו האחרון. היא ביקשה להזים את הידיעה שהופיעה ב'דיעות אחרות' נוח (ב'30 בנובמבר) לפיה התאבד בעלה בירייה אחרי שהתגלה למפקדיו שהוא הומוסקסואל. נערים ערביים, כן נכתב שם, החלוננו שהוא פיתה אותם ואילץ אותם

בנעלי

שוטר בורגיל (בין חברים) "כולם אהבו אותו"

כילא היתה

הומנו!

לפני 10 שנים עזרו לנו לקנות דירה, כאן בתל-אביב. הוא עבר לשרת בבתים. כל השוטרים אהבו אותו והיו לנו חיים מאושרים. הוא היה בעל דואג, אהב. היו לו פנים של מלך אף. הוא לא יכול היה לעשות רע למישהו. הוא אהב לקשט את ה' ביתו, לעשות קניות, לשחק עם ה' ילדים. ועליו אמרו שהוא הולך עם נערים?

פעם איזה שכנה הרביצה לבני, אז אמנון בא אליה ושאל אותה מדוע היא הרביצה לו. היא הת' נפלה עליו והוא התגונן ולא נגע בה. היא התלוננה במישטרה ולקחו את אמנון למכונת-אמת. שם ראו שהוא לא משקר.

הוא היה עובד בלילות בסיוור ב'. עבד בשבתות ובחגים, וכש' (המשך בעמוד 44)

לא אשם. הם ליכלכו אותי סתם'. שאלתי את קצינת הרווחה של המישטרה אם היה עוד מיקרה של התאבדות של שוטר בומן האחרון. כי שם היה כתוב שזה קרה לפני שבועיים. ואמנון התאבד לפני חודש שיים. היא אמרה שלא ידוע להם על מיקרה גוסף, ואז הבנתי שמדור' בר על אמנון בצורה נסתרת.

מאז שפורסם בעיתון שאמנון היה מפתה ילדים, מסתכלים עלי בסביבה כמו על אשתו של מטורף. רק השכנים בבניין, שהכירו אותו, לא מאמינים למה שכתוב. הם הכי' רו אותו והם יודעים שאמנון לא היה כזה.

הכרתי את אמנון בקרית-גת. היינו נשואים 13 שנה. אמנון שי' רת במישטרה 17 שנה והיה מסור לעבודתו. אמנון שירת בכל מיני תחנות, גם באשדוד וגם באילת.

אמנון ואיתי ביום-המזונות "היה בעל למופת"

בני-המישפחה לא הבינו מה קרה לו, רק אמרו, שאלוהים ישלם עבור מה שקרה לאמנון.

נתן את

הנשמה

רפני שבועיים קניתי עיתון וראיתי את הכתבה. לא חשבתי ש' תי שזה קשור לאמנון. קודם-כ' לא יכול להיות שהוא עשה מה ש' כתוב בעיתון. חוץ מזה היה כתוב שם שהשוטר שהתאבד הוא בן 30. אמנון היה בן 36. בעיתון היה כתוב שלשוטר היו שני ילדים, ולאמנון היו שלושה.

הייתי מאוד עצבנית. לא יכולתי לישון. אני חולמת הרבה על אמ' נון, ואחרי שקראתי על זה בעי' תון, אמנון בא לי ואומר לי: אני

לקיים עימו יחסי-מין. אם יסרבו לו, כך טענו, איים לעצור אותם. מספרת אתי בורגיל:

אמנון התאבד ב'4 באוקטובר. זה היה אחרי-הצהריים, בערך ב' 4.30. היינו בבית בני, בתי ואני. הבת הקטנה היתה למטה: אמנון חזר מהמטה הארצי בירושלים. כשקיבל את ההזמנה לא ידע למה זומן. כשחזר, שאלתי אותו מה רצו ממנו. הוא סיפר לי שהם הזמינו אותו בקשר לשוטר מתלמד שאותו הוא מדריך.

הוא נכנס להתקלח. כשיצא ישב בפנינת-האוכל ואכל. כשגמר הוא כתב משהו. עכשיו אני מבינה ש' הוא כתב את המיכתבים שהשאיר לי ולמישפחה. אחר-כך נכנס לחי' דו. לנוח. תמיד כשהיה נכנס לחדר השניה הוא היה סוגר את הדלת כדי שהילדים לא יפריעו לו. ה'